

EUROOPA KOHTU OTSUS
19. märts 1996*

ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon – Kalanduskonventsioon – Hääleõigus –
Liikmesriigid – Ühendus

Kohtuasjas C-25/94,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: õigusnõunik Jörn Sack, kohtudokumentide
kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o õigustalituse ametnik Carlos Gómez de la
Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: õigustalituse direktor Rüdiger Bandilla ja
õigusnõustaja Felix van Craeynest, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress
Luxembourgis, c/o Euroopa Investeerimispanga õigusosakonna juhataja Bruno Eynard,
100 boulevard Konrad Adenauer,

kostja,

keda toetab

– Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja: Treasury Solicitor's Departmenti
ametnik John E. Collins, keda abistas Richard Plender, QC, kohtudokumentide
kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Ühendkuningriigi Suursaatkond, 14 boulevard
Roosevelt,

menetlusse astuja,

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 22. novembri 1993. aasta otsus, millega antakse
liikmesriikidele hääleõigus ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonis selleks, et
kinnitada kokkulepe, millega soodustatakse rahvusvaheliste säilitamis- ja
haldamismeetmete järgimist kalalaevade poolt avamerel,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president G. C. Rodríguez Iglesias, kodade esimehed J.-P. Puissochet ja
G. Hirsch, kohtunikud G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (ettekandja), J. C. Moitinho de
Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: F. G. Jacobs,

kohtusekretär: vanemametnik D. Louterman-Hubeau,

arvestades kohtuistungil ettekannet,

olles 27. juuni 1995. aasta kohtuistungil ära kuulanud poolte kaitsekõned,

olles 26. oktoobri 1995. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1. Euroopa Ühenduste Komisjon esitas EÜ asutamislepingu artikli 177 alusel hagiavalduse, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 24. jaanuaril 1994, paludes tühistada nõukogu 1. novembri 24. aasta otsus, millega antakse liikmesriikidele hääleõigus ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonis selleks, et kinnitada kokkulepe, millega soodustatakse rahvusvaheliste säilitamis- ja haldamismeetmete järgimist kalalaevade poolt avamerel.

2. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon võttis Euroopa Ühenduse selle liikmesriikide kõrval oma liikmeks 26. novembri 1991. aasta otsusega, mis tehti vastavalt tema asutamisakti II artikli lõigetele 3 ja 5.

3. Asutamisakti II artikli lõike 5 ja ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni üldeeskirja artikli XLIV alusel tegi ühendus deklaratsiooni, milles ta täpsustas, et tal on muuhulgas ainupädevus kõikides kalandust puudutavates valdkondades, mille eesmärk on tagada püügipiirkondade kaitse ja bioloogiliste ressursside säilimine.

4. Liikmelisusega seotud õiguste puhul näevad ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni üldeeskirja XLI artikli lõiked 2 ja 3 ette hääleõiguse kasutamise alternatiivse süsteemi liikmesorganisatsiooni ja tema enese liikmesriikide vahel järgmistelt:

„2. Enne organisatsiooni iga koosolekut näitavad liikmesorganisatsioon või selle liikmesriigid ära, kellel liikmesorganisatsioonist või tema liikmesriikidest on pädevus ... ja kellel liikmesorganisatsioonist või tema liikmesriikidest on hääleõigus mingi konkreetse päevakorrapunkti puhul.

3. Kui päevakorrapunkt hõlmab korraga liikmesorganisatsiooni pädevusalasse üleantud küsimusi ja liikmesriikide pädevusse kuuluvaid küsimusi, osalevad aruteludes nii liikmesorganisatsioon kui ka selle liikmesriigid. Niisugustel juhtudel võetakse otsuste tegemisel arvesse ainult hääleõigusliku poole sõnavõtte.”

5. Nõukogu ja komisjon sõlmisid 19. detsembril 1991 ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni koosolekute ettevalmistamist ning sõnavõtte ja hääletamisi käsitleva kokkuleppe (edaspidi „kokkulepe”).

6. Kokkuleppega kehtestatakse koordineerimismenetlus komisjoni ja liikmesriikide vahel kohustuste täitmiseks või sõnavõttudeks mingis konkreetses küsimuses. Kokkuleppe alapunktid 1.12 ja 1.13 näevad ette:

„1.12. Komisjoni ja liikmesriikide vahelise kokkuleppe puudumisel ... lahendatakse küsimus vastavalt asutamislepingus ette nähtud menetlusele ja kokkulepitud tavale. Kui puudub kokkulepe selle alusel, esitatakse küsimus lahendamiseks Alaliste Esindajate Komiteele (edaspidi „COREPER”).

1.13. Punktis 1.12 ette nähtud otsused ei kahjusta ühenduse ja liikmesriikide vastavaid volitusi.”

7. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni koosolekul sõnavõtmise ja hääletamise korra asjakohased sätted on toodud punktis 2, mille alapunktid 2.1–2.3 näevad ette:

„2.1. Kui päevakorrapunkt käsitleb ühenduse ainupädevusse kuuluvaid küsimusi, võtab ühenduse nimel sõna ja hääletab komisjon.

2.2. Kui päevakorrapunkt käsitleb liikmesriikide pädevusse kuuluvaid küsimusi, võtavad sõna ja hääletavad liikmesriigid.

2.3. Kui päevakorrapunkt käsitleb korraga liikmesriikide ja ühenduse ainupädevusse kuuluvaid küsimusi, püütakse konsensusele jõudmise teel saavutada ühine seisukoht. Kui ühist seisukohta ei saavutata:

— eesistuja esitab ühise seisukoha, kui tegemist on peamiselt ühenduse ainupädevusse mitte kuuluva küsimusega. Liikmesriigid ja komisjon võivad võtta sõna eesistuja avalduse toetamiseks ja/või täiendamiseks. Liikmesriigid hääletavad vastavalt ühisele seisukohale;

— komisjon esitab ühise seisukoha, kui tegemist on peamiselt ühenduse ainupädevusse kuuluva küsimusega. Liikmesriigid võivad võtta sõna komisjoni avalduse toetamiseks ja/või täiendamiseks. Komisjon hääletab vastavalt ühisele seisukohale.”

8. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni raames töötati välja rahvusvaheliste säilitamis- ja haldamismeetmete järgimise soodustamiseks kalalaevadele avamerel lipu omistamise kokkuleppe eelnõu.

9. Liikmesriikide pädevuse tõttu laevade registreerimise osas pakkus komisjon nõukogule selle kokkuleppe eelnõu vastuvõtmiseks välja segapädevuse. Ta tegi siiski ettepaneku, et hääletab ühendus, sest kokkuleppe valdkond on peamiselt kalavarude säilitamine ja haldamine, mis kuulub ühenduse pädevusse.

10. Komisjon ja liikmesriigid olid nõus tunnistama segapädevust, kuid ei olnud nõus hääleõiguse küsimuses.

11. Vastavalt kokkuleppele otsustas COREPER 16. märtsil 1993, et hääletavad liikmesriigid. Juunis 1993 edastas nõukogu peasekretariaat ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonile selle nõukogu 103. istungjärguks vastava juhise.

12. Sellel istungjärgul viisid läbirääkimised selleni, et kokkuleppe eelnõust kõrvaldati registreerimist ja lipu omistamist käsitlevad sätted.

13. Töötati välja uus eelnõu pealkirjaga „Kokkulepe, mille eesmärk on soodustada säilitamis- ja haldamismeetmete järgmist kalalaevade poolt avamerel”. Selle eelnõuga kehtestatakse lipule vastava riigi antavate avamerel kala püüdmise lubade kord, mille eesmärk on tagada rahvusvaheliste säilitamis- ja haldamismeetmete järgimine.

14. Komisjon pakkus 24. septembril 1993 uuesti liikmesriikidele selle kokkuleppe eelnõu vastuvõtmiseks välja segapädevuse ühenduse hääleõigusega.

15. Kokkuleppe puudumisel leidis COREPER 21. oktoobril 1993, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonile antav juhise peab sisaldama märget „segapädevus – hääletavad liikmesriigid”.

16. Selle juhise edastas komisjon ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonile enne viimase nõukogu 2.–5. novembrini 1993 toimunud 104. istungjärgu ja enne viimase 6.–25. novembril 1993 toimunud konverentsi 27. istungjärgu algust, mille käigus pidi kokkuleppe eelnõu vastu võetama.

17. Nõukogu 22. novembri 1993. aasta kalandusnõukogus palus komisjon nõukogul heaks kiita järgmine deklaratsioon: nõukogu tõdeb, et konverentsile vastuvõtmiseks edastatud kokkuleppe eelnõu käsitleb kalavarude avamerel lubade korra abil säilitamise ja haldamise meetmeid, mitte enam lipu omistamise ja muutmise korda, nagu esialgu kavandatud.

Selles olukorras kuulub see kokkuleppe eelnõu, mis sisaldab ka mõningaid sätteid abi kohta arenguriikidele, peamiselt – kui mitte täielikult – ühenduse ainupädevusse ning see oleks tulnud heaks kiita nii, et hääletab komisjon.

Tulevikus tuleb seda sorti asju käsitleda sõltuvalt juhtumist, vastavalt kokkuleppe punktile 2.1 või punkti 2.3 teisele taandele.

18. Nõukogu istungjärgu protokoll järgi „kinnitas [viimane] „COREPERi tehtud otsuse sisu” ja „keeldus andmast oma nõusolekut komisjoni tehtud deklaratsiooni ettepanekule”.

19. Nõukogu „tõdes [ka], et pädevust ja hääleõiguse kasutamist käsitlevad sisulised küsimused tulevase kokkuleppe esemeks olevate valdkondade puhul ei ole otsustatud. Ta palus COREPERil viimast küsimust uuesti arutada, kui on õige aeg.

20. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni konverents võttis kokkuleppe eelnõu teksti 24. novembril 1993 ühenduse liikmesriikide positiivse hääletustulemusega vastu.

Vastuvõetavus

21. Nõukogu, keda toetab Ühendkuningriik tõstatab vastuvõetamatuse vastuväite.
22. Nõukogu väidab, et hääleõiguse küsimuse otsustas lõplikult COREPER 21. oktoobril 1993 vastavalt kokkuleppele. Oma 22. novembri 1993. aasta istungjärgul piirdus nõukogu sellega, et keeldus muutmast COREPERi otsust, võtmata vastu akti asutamislepingu artikli 173 tähenduses. Isegi eeldades, et nõukogu võttis vastu ametliku otsuse, kinnitab see COREPERi varasemat otsust.
23. Komisjon vastab, et COREPERi ülesanne on valmistada ette nõukogu tööd ning et selle otsused muutuvad lõplikeks alles pärast seda, kui nõukogu on need heaks kiitnud. Kokkulepe ei välista nõukogu poole pöördumist juhul, kui komisjon ja liikmesriigid ei jõua kokkuleppele.
24. Selles osas tuleb märkida, et asutamislepingu artikkel 145 näeb ette, et nõukogul on otsustamisõigus.
25. Nõukogu käsitlevas jaos paikneva asutamislepingu artikli 151 lõikes 1 on sätestatud, et COREPERi ülesanne on valmistada ette nõukogu tööd ja täita talle nõukogu poolt antud ülesandeid.
26. Nendest sätetest tuleneb, et COREPER ei ole ühenduste institutsioon, millele on asutamislepinguga antud oma volitused, vaid see on nõukogu abiorgan, mis valmistab ette ja viib ellu nõukogu tööd.
27. Nõukogu antud ülesannete täitmise volitused ei anna COREPERile õigust kasutada otsustamisõigust, mis kuulub asutamislepingu järgi nõukogule.
28. Eelnevast tuleneb, et COREPER ei saanud võtta 21. oktoobril 1993 vastu otsust hääleõiguse küsimuses ning et nõukogu 22. novembri 1993. aasta hääletamist ei saa selles olukorras pidada COREPERi varasema otsuse kinnitamiseks. Mis puudutab nõukogu argumenti, mille kohaselt ei võtnud ta vastu akti asutamislepingu artikli 173 tähenduses, siis tuleb meenutada, et tühistamishagi esemeks võivad olla nende laadist ja vormist olenemata kõik institutsioonide võetud meetmed, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi (vt eelkõige 31. märtsi 1971. aasta otsust kohtuasjas C-22/70: komisjon vs. nõukogu, EKL 1971, lk 263, võttes arvesse 42, nn kohtuotsus AETR).
30. Nõukogu väidab selles osas, et kui tehti otsus, siis on see ainult puhtalt menetluslikku või protokollilist laad ega saanud kahjustada komisjoni õigusi või volituste jaotumist ühenduse ja liikmesriikide vahel.
31. Komisjon vastab, et nõukogu otsus võtab ühenduselt lõplikult tema hääleõiguse kokkuleppe eelnõu vastuvõtmisel. Otsuse tegemise päeval ei olnud ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni konverents veel oma tööd lõpetanud, nii et see otsus mõjutas ühenduse volituste kasutamist Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonis. Lõpuks viisid nõukogu otsus ja asjaolu, et hääletasid liikmesriigid, kolmandad riigid ühenduse pädevuse osas eksiteele.

32. Selles osas tuleb tõdeda, et nõukogu hääletusel on õiguslikke tagajärgi mitmel tasandil.

33. Esiteks tunnustas ta liikmesriikide õigust osaleda nii, et ühendus jäetakse kõrvale, kokkuleppe lõplikus vastuvõtmises, mis on põhietapp niisuguse rahvusvahelise lepingu sõlmimise menetluses, mille üle peetakse läbirääkimisi rahvusvahelise organisatsiooni raames vastavalt 23. mai 1969. aasta rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artiklile 9. Tunnustades liikmesriikide õigust teha lõplik otsus kokkuleppe sisu kohta, kahjustas nõukogu oma hääletusega ühenduse õigusi, mis kaasnevad tema ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni liikmelisusega.

34. Teiseks keelati kokkuleppe punkti 2.3 alusel selle hääletusega komisjonil esitada ühine seisukoht, võimaldades tal sekkuda ainult eesistuja deklaratsiooni toetamiseks ja/või täiendamiseks. Võttes arvesse, et kokkuleppe sisu võidi veel kuni teksti vastuvõtmiseni muuta, takistas hääleõiguse omistamine liikmesriikidele ühendusel tõhusalt sekkuda aruteludesse, mis võivad kokkuleppe teksti lõplikule vastuvõtmisele eelneeda.

35. Kolmandaks tekitas liikmesriikide hääletamine vastavalt ühisele seisukohale kokkuleppe järgi kolmandatele riikidele ja ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonile mulje, et kokkuleppe ese ei kuulu peamiselt ühenduse ainupädevusse.

36. Nagu tuleneb ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni üldeeskirja artikli XLI lõikest 2, näitab hääleõiguse kasutamine mingi konkreetse päevakorrapunkti osas, kellel liikmesorganisatsioonist või tema liikmesriikidest on asjaomases küsimuses pädevus. Hääleõiguse kasutamisel liikmesriikide poolt on seega tagajärjed kokkuleppe elluviimise ja samas küsimuses hilisemate kokkulepete sõlmimise pädevusele.

37. Hääletamine nõukogus tõi seega kaasa õiguslikke tagajärgi suhtes ühelt poolt ühenduse ja liikmesriikide, institutsioonide ja viimaks ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt rahvusvahelise õiguse teiste subjektide, eelkõige ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni ja selle liikmesriikide vahel. Järelikult on see akt asutamislepingu artikli 173 tähenduses.

38. Seda tõdemust ei lükka ümber nõukogu istungjärgu protokollil kantud deklaratsioon, mille kohaselt „pädevust ja hääleõiguse kasutamist käsitlevad sisulised küsimused tulevase kokkuleppe esemeks olevate valdkondade puhul ei ole otsustatud”. Nimelt ei saa niisugust deklaratsiooni kasutada nõukogu otsuse ulatuse kindlakstegemiseks, kui selle deklaratsiooni sisu ei leia mingit kajastamist kõnesoleva otsuse tekstis ning sellel ei ole seega õiguslikku ulatust (vt 26. veebruari 1991. aasta otsus kohtuasjas C-292/89: Antonissen vs. Immigration Appeal Tribunal, EKL 1991, lk I-745, punkt 18).

39. Eelnevast tuleneb, et vastuvõetamatuse vastuväide tuleb jätta rahuldamata.

Sisu

40. Esiteks tuleb märkida, et käesoleva kohtuvaidluse pooled ei vaidlusta segapädevuse ega ühist seisukohta käsitleva kokkuleppe olemasolu, vaid on erineval seisukohal küsimuses, kas ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni konverentsile

vastuvõtmiseks esitatud kokkulepe käsitleb küsimust, mis kuulub peamiselt ühenduse ainupädevusse.

41. Selles osas tuleb meenutada, et ühendusel on sisemisel tasandil õigus võtta kõik mere bioloogiliste ressursside säilitamise meetmed (14. juuli 1976. aasta otsus liidetud kohtuasjades 3/76, 4/76 ja 6/76: Kramer jt, EKL 1976, lk 1279).

42. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb kohustustest ja õigustest enestest, mis on ühenduse õiguses kehtestatud sisemisel tasandil ühenduse institutsioonidele, et ühenduse pädevuses on võtta rahvusvahelisi kohustusi mereressursside säilitamiseks (eespool viidatud kohtuotsus Kramer jt, punkt 33).

43. Pädevusdeklaratsioonis, mille ühendus oma ühinemise hetkel ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonile edastas, täpsustas ta seega, et tal on ainupädevus kõikides kalandust puudutavates valdkondades, kusjuures selle pädevuse eesmärk on püügipiirkondade kaitse ja mere bioloogiliste ressursside säilimine.

44. Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub lisaks, et avamere osas on ühendusel oma pädevusvaldkondades sama määrusandlik pädevus, mis on rahvusvahelise õigusega antud riigile, mille lipu all laev sõidab või kus laev on registreeritud (24. novembri 1993. aasta otsus kohtuasjas C-405/92: Etablissements Armand Mondiet SA vs. Armement Islais SARL, EKL 1993, lk I-6133, punkt 12).

45. Antud juhul tuleb tõdeda, et hetkel, mil nõukogu võttis vastu vaidlusaluse otsuse, oli ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni konverentsile vastuvõtmiseks esitatud kokkuleppe eelnõu peaeesmärk tagada rahvusvaheliste säilitamis- ja haldamismeetmete järgimine kalalaevade poolt avamerel ning see ei sisaldanud enam lipu omistamist käsitlevaid sätteid, mille põhjal tegi nõukogu järelduse, et kokkuleppe ei kuulu peamiselt ühenduse ainupädevusse.

46. Selles osas eksib nõukogu, kui väidab, et avamerel kalapüüdmise luba, mille liikmesriigid annavad välja tingimusel, et järgitakse säilitamis- ja haldamismeetmeid, täidab lipu omistamisega võrreldavat otstarvet. Nimelt nagu komisjon rõhutas, kujutab kalapüügiluba endast traditsioonilist kalavarude haldamise vahendit, mis tagab eelkõige kalalaevadele juurdepääsu vetele ja varudele ning erineb seega põhjalikult üldtingimustest, mille liikmesriigid võivad vastavalt rahvusvahelise õiguse normidele kindlaks määrata, et anda igat tüüpi laevadele õigus sõita oma lipu all.

47. Mis puudutab võimalike kriminaalkaristuste määramist või abi arenguriikidele käsitlevaid õigusnorme, mis nõukogu sõnul kuuluvad liikmesriikide pädevusse, siis näib, et igal juhul ei ole need kokkuleppe eelnõus esikohal.

Selles osas tuleb meenutada, et kui tundub, et kokkuleppe või konventsiooni valdkond kuulub osaliselt ühenduse pädevusse ja osaliselt liikmesriikide pädevusse, tuleb tagada tihe koostöö liikmesriikide ja ühenduse institutsioonide vahel nii läbirääkimiste ja kokkuleppe või konventsiooni sõlmimise protsessis kui ja võetud kohustuste täitmisel. See koostöökohustus tuleneb ühenduse rahvusvahelise esindamise üksuse nõudest (14. novembri 1978. aasta nõupidamine 1/78, EKL 1978, lk 2151, punktid 34-36;

19. märtsi 1993. aasta arvamus 2/91, EKL 1993, lk I-1061, punkt 36, ja 15. novembri 1994. aasta arvamus 1/94, EKL 1994, lk I-5267, punkt 108). Kõikide vajalike meetmete võtmine niisuguse koostöö sujumiseks on ühenduse institutsioonide ja liikmesriikide ülesanne (eespool viidatud arvamus 2/91, punkt 38).

49. Antud juhul tuleb asuda seisukohale, et nõukogu ja komisjoni vahel sõlmitud kokkuleppe punkt 2.3 kujutab endast selle ühenduse ja liikmesriikide vahelise koostöökohustuse elluviimist ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonis. Lisaks tuleneb kokkuleppe sõnastusest, et mõlemad institutsioonid soovisid võtta teise suhtes siduva kohustuse. Nõukogu ei vaidlustanud muide ühelgi menetluse hetkel selle ulatust.

50. Selles olukorras tuleb tõdeda, et tehes järelduse, et kokkuleppe eelnõu käsitleb peamiselt küsimust, mis ei kuulu ühenduse ainupädevusse, ning omistades järelikult hääleõiguse selle eelnõu vastuvõtmisel liikmesriikidele, rikkus nõukogu kokkuleppe punkti 2.3, mida ta peab järgima.

51. Seega tuleb nõukogu 22. novembri 1993. aasta otsus tühistada.

Kohtukulud

52. Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud. Et kohtuvaidluse kaotas nõukogu, tuleb kohtukulud jätta tema kanda. Kodukorra artikli 69 lõike 4 alusel kannab menetlusse astunud Ühendkuningriik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS

otsustab:

1. Tühistada nõukogu 22. novembri 1993. aasta otsus, millega antakse liikmesriikidele hääleõigus ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonis selleks, et võtta vastu kokkulepe, millega soodustatakse rahvusvaheliste säilitamis- ja haldamismeetmete järgimist kalalaevade poolt avamerel.

2. Mõista kohtukulud välja nõukogult.

3. Ühendkuningriik kannab oma kohtukulud ise.

Rodríguez Iglesias

Puissochet

Hirsch

Mancini

Schockweiler

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Gulmann

Murray

Ragnemalm

Sevón

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. märtsil 1996 Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias